

и Анти¹⁾, обитали отъ давна сичко-то пространство на Европейскѣ-тѣ Сарматіѣхъ, то есть, по Шафариковы-ты излѣдованія, « на Западъ, до изворы-ты на рѣкѣ-тѣ Вислѣ, а отъ тамъ презъ околны-ты нейны мѣста, мѣжду Балтійско-то море и Карпатскы-ты горы, по безмѣрно-то пространство до самы-ты отдалены страны на сѣверь, послѣ на Востокъ, до Дона, а на Югъ, до Черноморскы-ты и Дунавскы-ты бреговы »²⁾. Юрнандъ прилага какъ Славене-ти испърво ся зовали съ едно общо имя Виниди или Венети, но какъ особливо, спорядъ различны-ты свои племена и мѣста носяще и различни имена, нарицалися обаче преимущественно Славини и Анти³⁾. Прокопій пише и той какъ Славини-ти и Анти-ти

---

¹⁾ Jorn² de Goth. orig. c. 5; Procop. de bell. Goth. IV. 4.

²⁾ Шафар. Слав. древи. Т. I. Кн. I стр. 262.

³⁾ Ето по слово Юрнандово-то за това повѣствованіе:

„ Introrsus illi (Danubii) Dacia est, ad coronae Speciem arduis Alpi- bus omunita, junta quorum Sinistrum latus, quod in Aquilonem ver- git, et ab ortu Vistulae fluminis per immensa spacia venit Winida- rum natio populo sa consedit. Quorum nominelicet nunc per varias familias et loca mutantur, principalitu tamen Sclavini et An- tes nominantur. Sclavini à civitate Nova et Sclavino-Rumunen- se*) et lacu qui appellatur Musianus; usque ad Danastrum, et in boream Viscla tenus, commorantur. Hi palades sylvas que pro civita- tibus habent. Antes vero, qui sunt eorum fortissimi, qui ad Ponti- cum mare eurvantur, a Danastro extendentur jusque ad Danubium**), quae flumina multis mantionibus ab invicem absunt. Ad litas autem oceani ubi tribus faucibus fluente Vistulae fluminis ebibuntur, Vidi- oarii Resident, ex diversis nationibus aggregati; post quos repem oce- ani Itemesti tenent. » (Jorn. de reb. Goth. c. 5). — На друго мѣсто Юрнандъ пакъ пише за Славене-ты така: « Ermanaricus . . . multas et bellicosas simas arctos gentes perdemuit, suisque parere legibus fecit . . . Post Erulorum sedem idem Ermanaricus in Venetos arma Commovit, qui, quamvis armis disperiti, sed memerositate pollentis, primo resistere conabantur, sed nihil valet multitudo in bello, prae-